

RELAȚIONEAZĂ-TE CORECT FAȚĂ DE FIUL LUI DUMNEZEU

Textul biblic:
Matei 16:13-28

Versetul cheie:
Matei 16:24

Ideea centrală a lecției: Într-o biserică care îl are în centrul ei pe Domnul Isus, credincioșii sunt preocupați de identitatea, autoritatea și misiunea Domnului Isus, și de modul în care pot pune în practică toate aceste adevăruri.

Scopul lecției: Să te motiveze să fii parte activă a unei biserici centrate pe Persoana și lucrarea Domnului Isus, urmând chemarea și călăuzirea Duhului Sfânt în lucrarea spirituală la care ești chemat.

1. Cine este Domnul Isus Cristos pentru tine? (Matei 16:13-16)

Capitolele 16 și 17 formează împreună o secțiune importantă a acestei Evanghelii, care la rândul ei se poate împărți în trei pasaje majore. Primul dintre ele subliniază natura Bisericii, necesitatea crucii și natura uceniciei (16:13-28). După ce i-a condus pe ucenici spre momentul în care să-L recunoască ca fiind Mesia, Fiul lui Dumnezeu (v. 16), Domnul Isus a început să-i învețe ce înseamnă lucrul acesta și ce urma să facă Mesia. Scopul pentru care venise în lume, urma să fie pe deplin realizat la cruce. Vestea despre moartea Lui a fost un adevărat șoc pentru ucenicii care se așteptau la cu totul altceva. Acesta a fost punctul de la care Domnul Isus le-a descoperit adevăratul sens al termenului „ucenic“.

Al doilea pasaj major din aceste capitole prezintă schimbarea la față a Domnului Isus (17:1-13), un moment important în desfășurarea evenimentelor ulterioare. Schimbarea la față prevestea un nou capitol al istoriei răscumpărării și era o dovadă sigură a învierii și a gloriei Domnului Isus. Ultimul pasaj (17:14-27) aduce dovezi suplimentare atât ale puterii și autorității Domnului Isus asupra duhurilor necurate, cât și în legătură cu moartea Sa răscumpărătoare.

Textul nostru începe cu călătoria Domnului Isus spre Cezareea lui Filip. Cezareea era la aproximativ 40 km nord de Marea Galileii și este situată într-una din cele mai frumoase zone din Israel. Cezareea era un loc încărcat de mituri în acea vreme. Grecii credeau că acolo se născuse zeul Pan. Mai târziu, numele ei a fost schimbat după unul din fiii lui Irod cel Mare, Filip.

Cele două întrebări ale Domnului Isus (v. 13, v. 15) au fost un prilej de reflexie pentru ucenici. Cu siguranță că fiecare dintre ei a căutat la modul cel mai serios cele mai bune răspunsuri la aceste întrebări.

Subliniază importanța întrebărilor reflexive. Lumea în care trăim, în multe aspecte ale vieții nu pune deloc întrebări. Oamenii cred, adoptă și îmbrățișează anumite religii, credințe, filozofii sau curente, fără să-și pună vreodată întrebarea dacă ceea ce fac sau vorbesc este bun sau rău.

Domnul Isus Cristos nu a vrut ca ucenicii Lui să-L urmeze fără a avea convingerea că urmează Persoana potrivită. El nu le-a cerut să creadă fără să înțeleagă, nici nu i-a chemat la o relație cu Dumnezeu bazată pe fanatism. Dimpotrivă, fiecare învățatură sau

eveniment în tot acel timp, a avut ca scop întărirea convingerii lor că Învățătorul lor, Isus Cristos din Nazaret, este Mesia, fiul lui Dumnezeu, și că mesajul Lui era Vestea bună despre venirea Împărăției lui Dumnezeu.

Subliniază importanța unei decizii personale și a unei convingeri personale atunci când o persoană se întâlnește cu Domnul Isus. Vine un moment în viața fiecărei persoane care se întâlnește cu Domnul Isus, să-și dea propriul răspuns la întrebarea: „Tu cine crezi că sunt Eu?“ Într-un astfel de moment nimeni nu poate rămâne pe o poziție neutră. Răspunsul corect la această întrebare are însă un impact radical asupra vieții ulterioare a acelei persoane.

2. Ce reprezintă Biserica Domnului Isus Cristos pentru tine? (Matei 16:17-20)

Acest pasaj este unul dintre cele mai analizate și mai interpretate pasaje din Noul Testament. Cheia înțelegerii corecte a acestor versete este înțelegerea faptului că ele se focalizează pe Persoana Domnului Isus și pe Biserica Domnului Isus Cristos, și nu pe o persoană în sine.

În versetul 18 Domnul Isus folosește un joc de cuvinte pentru a sublinia importanța mărturiei făcută de Petru. Numele „Petru“ în limba greacă este „Petros“ iar termenul grecesc pentru „piatră“ este „petra“. Aici Petru a fost vocea tuturor celorlalți ucenici, de aceea, cuvintele Domnului Isus, chiar dacă erau adresate lui Petru, erau de asemenea valabile și pentru ceilalți ucenici.

Întrebă: Care este semnificația expresiei din versetul 18: „și pe această piatră voi zidi Biserica“? Cu siguranță că semnificația cuvintelor Domnului Isus nu au fost acelea de a-l nominaliza pe ucenicul Petru ca și cap al Bisericii. Petru însuși a fost conștient de lucrul acesta și a subliniat în epistolele sale că Domnul Isus este Capul Bisericii (vezi 1 Petru 2:4-6).

Așadar, Petru nu a devenit niciodată capul Bisericii așa cum este interpretat acest text în Biserica Catolică. Ca și o primă voce care a mărturisit sub inspirația Duhului Sfânt că Isus Cristos este Fiul lui Dumnezeu, Petru devine precursorul tuturor celor care, prin credință, fac aceeași afirmație. Toți cei care cred acest lucru devin parte a construcției spirituale care este Biserica. Ei sunt transformați în pietre vii, avându-L pe Domnul Isus ca și Piatra din capul unghiului clădirii.

Într-adevăr, Petru a devenit unul din conducătorii principali ai Bisericii primare. La Rusalii, el a fost purtătorul de cuvânt al celorlalți apostoli dar lucrul acesta nu ne conduce automat spre ideea onorării lui. Noi credem și mărturisim că Singurul care merită toată slava și onoarea noastră este Domnul Isus, Mântuitorul nostru. În sensul acesta, putem spune că Biserica a început odată cu mărturisirea de credință a lui Petru dar Biserica nu s-a întemeiat pe el și nu depinde de el.

Prin prisma aceasta înțelegem și cuvintele Domnului Isus din versetul 19: *Îți voi da cheile Împărăției cerurilor; și orice vei lega pe pământ, va fi legat în ceruri, și orice vei dezlega pe pământ, va fi dezlegat în ceruri.* Aceasta nu înseamnă că Dumnezeu Și-a delegat autoritatea Bisericii în general, sau lui Petru, în special. Biserica nu poate lega

